

Pont, voltooid verleden tijd?

Het gesproken woord telt

De heer H. Pont vertrekt als voorzitter van de FNV en wordt op voorpraak van de heer R. Lubbers directeur-generaal management en personeelszaken van het ministerie van Binnenlandse Zaken. "Op mijn lijf geschreven", noemde hij deze baan. Dat was op 12 februari 1988. Sindsdien hebben we niet veel van hem gehoord of gemerkt. Daarom lijkt het ons goed de herinnering nog even levend te houden door een aantal uitspraken van de heer H. Pont te vermelden. En nu maar zorgen dat het echt verleden tijd is.

de Tijd 2 augustus 1985

"Ze denken dat ik bij voorbaat tegemoetkom aan de eisen van onze tegenstanders. Een haalbaarheidsdenker dus. Fout. Ik ben een bereikbaarheidsdenker. Da's iets anders. Ik sta voor zaken die daadwerkelijk kunnen worden uitgevoerd. Over die grens ga ik nimmer. Nimmer."



"...EN, MIJNHEER PONT, GROTE BROEKZAKKEN, OM HET VUISTJE IN TE STOPPEN!"

"Ik kan mij niet voorstellen dat wie dan ook maatschappelijk gezien tien maal zo veel waard is als een ander. We moeten objectieve maatstaven ontwikkelen om functies te meten, dan is het afgelopen met die exorbitante inkomens."

★

FNV-Magazine 14 september 1985

"Als ik zou denken dat ik het niet aan kan, had ik geen ja gezegd. Ik wil de veertien jaren op deze plek volmaken en ik meen dat ik dat kan."

★

de Volkskrant 24 december 1985

"Het lijkt erop dat zich bij Lubbers enig gevoel gaat ontwikkelen voor een andere regeerstijl. Hij is minder ontoegankelijk dan enkele jaren geleden. Ook het kabinet gaat inzien dat de vakbeweging recht heeft op een redelijk onderhandelingsresultaat."

★

de Volkskrant 21 februari 1986

"Als de CAO-onderhandelingen op een clash met de werkgevers uitlopen zou dat een genante vertoning zijn."
"Arbeidstijdverkorting leent zich niet voor een felle strijd in de bedrijven (...)
Het zou zonde zijn als er rond de 36 uur arbeidsconflicten uitbreken."

★

NRC Handelsblad 7 augustus 1986

"Wij zitten in Nederland in het besluitvormingscircuit. Als je dat niet ziet als een verworvenheid, dan is het inzicht niet groot. Het is aangetoond dat de vakbeweging het meeste lijdt in die landen waar zij wordt genegeerd. Ik denk dat onze leden graag zien dat we toegang hebben tot de politiek."

★

FNV-Magazine 16 augustus 1986

"Maar de nadruk komt meer te liggen op het individu dan op het collectief en meer op de dienstverlening dan op de belangenbehartiging."
"Denk maar eens aan de Wegenwacht. Je staat langs de weg. Ben je geen lid, geen probleem, dan word je dat even. Maar dan word je ook direct geholpen."

★

Vrij Nederland 13 september 1986

"Ik houd van contacten op zijn tijd, die niet onmiddellijk door een persbericht hoeven te worden gevolgd, maar die een bijdrage leveren aan het gezamenlijke denken. Informele contacten geven je de mogelijkheid om een beetje te sparren."

★

de Volkskrant 17 september 1986

"De FNV kiest voor iets minder bezuinigen, iets minder investeringssubsidies, iets meer atv, iets gelijkmatiger koopkrachtontwikkeling en iets meer lastenverzwaring."

★

Het Financieele Dagblad 21 mei 1987

"Laat ik beginnen met te stellen dat de heren Pont en van Lede het goed met elkaar kunnen vinden als personen. Als functionarissen staan ze natuurlijk voor bepaalde belangen die kunnen wel eens uiteenlopen."

★

Het Parool 13 februari 1988

"Ik verloochen mijn principes niet als ik aan de andere kant van de tafel zit."

★

NRC Handelsblad 13 februari 1988

"Ik heb geen morele of ethische bedenkingen. Het gaat om een uitdagende en mooie functie."

★

Elseviers Weekblad 20 februari 1988

"Ik heb gekeken naar de positieve elementen van de huidige functie die zouden leiden tot een besluit om te blijven. Ook heb ik gekeken naar de positieve elementen van de nieuwe functie die zouden leiden tot een besluit om te vertrekken. Welnu, Binnenlandse Zaken won met neuslengte."

★

FNV-Magazine 5 maart 1988

"Ik denk dat de overheid gelijk heeft gehad met deze benoeming. En het grootste gelijk heb ik zelf natuurlijk. Omdat ik een beslissing heb genomen die een hoop mogelijkheden biedt. En een hoop arbeidsvreugde. Die heb ik nu ook. Maar ik kan niet tot mijn pensioen voorzitter blijven van de FNV."